

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL TAMIL

(An Autonomous Institution under Ministry of Education, Government of India, New Delhi)

40, IRT Campus, 100 Feet Road, Taramani, Chennai - 600113

Translation Project for Maṇimēkalai

Applications are invited from experts in translation

The contribution of Buddhism to Tamil literature is much more valuable than the other benefits it might have conferred on the Tamil society, though unfortunately, several great Buddhist works in Tamil and other Indian languages have been irrecoverably lost. That **Maṇimēkalai** has survived the dangerous times of suppression and destruction of Buddhist literature is a reflection upon its greatness. The epic consists of 4861 akaval lines (a kind of blank verse) in 30 cantos. Both Pērācīriyar and Nacciṇārkkīniyar have observed that of the eight types of vaṇappu (elegance) which Tolkāppiyar enumerates, Maṇimēkalai is to be categorized as Iyaipu. It is said that its author Cāttan and Iḷāṅkō, the author of Cilappatikāram, were contemporaries. The story of **Maṇimēkalai** is a continuation of what has already been superbly treated in the other epic.

Cāttan's absolute mastery of the akaval form cannot be called into question since he can use it effectively in the narrative as well as in the meditative parts of the poem. Besides a lucid exposition of complex religious and philosophical thoughts especially where Cāttan pleads for the acceptance of Buddhist ideology and rejects the other religions and sects represented by Vedic logicians, Saivites, Brahmavadins, Vaishnarites, Vedic ritualists, Ajivakas, Nigranthas, Sankhyas, Vaiseshikas and Bhutavadins, the one chief merit that can't be denied to the epic is its use of striking similes and metaphors. Cāttan is seen as an expert in both orthodox and heterodox systems of Indian philosophy and as an able apostle of Buddhist philosophy in Cantos 27, 29, and 30.

The Translation will consist of the original Tamil texts, its transliteration in the Roman script, and its translation in the target language beside a critical introduction, a glossary and an Index.

Central Institute of Classical Tamil, Chennai, is planning to bring out translations of the great epic into the following eighteen languages:

1. Malay (Malasia)
2. Khmer (Cambodia)
3. Indonesia (Indonesia)
4. Lao (Laos)
5. Burmese (Myanmar)
6. Chinese – Mandarian (China)
7. Thai (Thailand)
8. Vietnamese (Vietnam)
9. Japanese (Japan)
10. Mangolian (Mongolia)
11. Korean (South & North Korea)
12. Dzongkha (Bhutan)
13. Sinhala (Sri Lanka)
14. Nepali (Nepal)
15. Tibetan (China)
16. Pali (India)
17. Ladakhi (India)
18. Sikkimese (India)

Rules and Regulations

- ❖ The project is to be completed in one year.
- ❖ The financial assistance to be given by the Institute for every work is Rs. 2.5. Lakh (Rupees Two lakh and fifty thousand only).
- ❖ All those who have specialised in translation are welcome to send their applications.
- ❖ Those who are employed have to route their applications through proper channel.
- ❖ Unemployed individuals have to send their applications through some government Institution/NGO.
- ❖ Translators will be selected by an expert committee constituted by CICT. Applications will be invited to make their presentations before the Committee.
- ❖ Applications from non-governmental organizations should include a Xerox copy of the webpage registered in www.ngo.india.gov.in. They should also enclose a copy of the audit report of the last financial year of the organization.
- ❖ If the applicant is a scholar in Tamil, he should enclose a documentary evidence to that effect.
- ❖ If the translator doesn't possess a sound knowledge of Tamil, he may have the assistance of a Tamil scholar whose acceptance and bio-data should also be sent.
- ❖ Such assistants are not eligible for any remuneration by the Institute.
- ❖ The translation has to be sent only by **Arial Unicode MS**.
- ❖ The translation of the excerpt from the model text given should be sent together with the application.

- ❖ CICT will conduct two meetings of the Evaluation Committee during the period of Translation.
- ❖ CICT will have the exclusive right to the translated text and its publication.
- ❖ Orders will be issued to the selected applicants by CICT as per its rules and regulations.
- ❖ If the completed translation is not sent before the due date, the translator has return the money paid with interest.
- ❖ The application given below may be duly filled in and sent by post **The Director, Central Institute of Classical Tamil, IRT Campus, 100-Foot Road, Taramani, Chennai – 600 113, or by email to manimekalaitranslation@cict.in on or before 18.06.2021**
- ❖ For more details, please visit our website www.cict.in

Prof. R. Chandrasekaran

Director

Central Institute of Classical Tamil, Chennai

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்

(தன்னாட்சி நிறுவனம், கல்வி அமைச்சகம், இந்திய அரசு)

40, சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவன வளாகம், நூறடிச் சாலை, தரமணி, சென்னை - 600113

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL TAMIL

(An Autonomous Institution under Ministry of Education, Government of India, New Delhi)

40, IRT Campus, 100 Feet Road, Taramani, Chennai - 600113

Photo

Application for Translation Project on Maṇimēkalai

1.	Name of the applicant in English	
	Mother Tongue	
2.	Date of birth & Age	
3.	Qualification	
4.	Designation	
5.	Date of Joining	
6.	Current position	
7.	Total Experience	
8.	Office Address (with Phone Number)	
	Residential Address (with Phone Number)	
9.	Mobile Number	
10.	E-mail Address	
11.	Address of the Institution through which the application is routed	

	* If registered NGO give ID No.	
12.	Target language	
13.	Enclosures (Publication details relating to the translations already done)	

*Registration on Online is mandatory as per GOI guidelines.

Date:

Place:

Signature of the applicant

Model texts

மணிமேகலை

காண்டம் - 16. ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை

'ஈங்கு இவள் செய்தி கேள்' என விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை உரைப்போள்
'ஆதிரை கணவன் ஆய் இழை! கேளாய்
சாதுவன் என்போன் தகவு இலன் ஆகி
அணி இழை தன்னை அகன்றனன் போகிக் 5
கணிகை ஒருத்தி கைத்தூண் நல்க
வட்டினும் சூதினும் வான் பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளை கேடுறுதலின்
பேணிய கணிகையும் பிறர் நலம் காட்டிக்
"காணம் இலி" என கையுதிர்க் கோடலும் 10
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
தங்கா வேட்கையின் தானும் செல்வுழி
நளி இரு முந்நீர் வளி கலன் வெளவ
ஒடி மரம் பற்றி ஊர் திரை உதைப்ப
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ் மலைப் 15
பக்கம் சார்ந்து அவர் பான்மையன் ஆயினன்
நாவாய் கேடுற நல் மரம் பற்றிப்
போயினன் தன்னோடு உயிர் உயப் போந்தோர்
"இடை இருள் யாமத்து எறி திரைப் பெருங் கடல்
உடை கலப் பட்டு ஆங்கு ஒழிந்தோர் தம்முடன் 20
சாதுவன் தானும் சாவுற்றான்" என
ஆதிரை நல்லாள் ஆங்கு அது தான் கேட்டு
"ஊரீரேயோ! ஒள் அழல் ஈமம்
தாரீரோ?" எனச் சாற்றினள் கழறிச்
சுடலைக் கானில் தொடு குழிப்படுத்து 25
முடலை விறகின் முளி எரி பொத்தி

“மிக்க என் கணவன் வினைப் பயன் உய்ப்பப்
 புகுழிப் புகுவேன்” என்று அவள் புகுதலும்
 படுத்து உடன் வைத்த பாயல் பள்ளியும்
 உடுத்த கூறையும் ஒள் எரி உறா அது 30
 ஆடிய சாந்தமும் அசைந்த கூந்தலில்
 சூடிய மாலையும் தொல் நிறம் வழாது
 விரை மலர்த் தாமரை ஒரு தனி இருந்த
 திருவின் செய்யோள் போன்று இனிது இருப்பத்
 “தீயும் கொல்லாத் தீவினையாட்டியேன் 35
 யாது செய்கேன்?” என்று அவள் ஏங்கலும்
 “ஆதிரை! கேள் உன் அரும் பெறல் கணவனை
 ஊர் திரை கொண்டு ஆங்கு உய்ப்பப் போகி
 நக்க சாரணர் நாகர் வாழ் மலைப்
 பக்கம் சேர்ந்தனன் பல் யாண்டு இராஅன் 40
 சந்திரதத்தன் எனும் ஓர் வாணிகன்
 வங்கம் தன்னொடும் வந்தனன் தோன்றும்
 நின் பெருந் துன்பம் ஒழிவாய் நீ” என
 அந்தரம் தோன்றி அசரீரி அறைதலும்
 ஐ அரி உண் கண் அழு துயர் நீங்கிப் 45
 பொய்கை புக்கு ஆடிப் போதுவாள் போன்று
 மனம் கவல்வு இன்றி மனைஅகம் புகுந்து “என்
 கண் மணி அனையான் கடிது ஈங்கு உறுக!” எனப்
 புண்ணியம் முட்டாள் பொழி மழை தருஉம்
 அரும் பெறல் மரபின் பத்தினிப் பெண்டிரும் 50
 விரும்பினர் தொழுஉம் வியப்பினள் ஆயினள்
 ஆங்கு அவள் கணவனும் அலைநீர் அடைகரை
 ஓங்கு உயர் பிறங்கல் ஒரு மர நீழல்
 மஞ்சு உடை மால் கடல் உழந்த நோய் கூர்ந்து
 துஞ்சு துயில்கொள்ள அச் சூர் மலை வாழும் 55
 நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்

பக்கம் சேர்ந்து “பரி புலம்பினன் இவன்
 தானே தமிழன் வந்தனன் அளியன்
 ஊன் உடை இவ் உடம்பு உணவு” என்று எழுப்பலும்
 மற்று அவர் பாடை மயக்கு அறு மரபின் 60
 கற்றனன் ஆதலின் கடுந் தொழில் மாக்கள்
 சுற்றும் நீங்கித் தொழுது உரையாடி
 ஆங்கு அவர் உரைப்போர் “அருந்திறல்! கேளாய்
 ஈங்கு எம் குருமகன் இருந்தோன் அவன்பால்
 போந்தருள் நீ” என அவருடன் போகிக் 65
 கள் அடு குழிசியும் கழி முடை நாற்றமும்
 வெள் என்பு உணங்கலும் விரவிய இருக்கையில்
 எண்கு தன் பிணவோடு இருந்தது போலப்
 பெண்டுடன் இருந்த பெற்றி நோக்கிப்
 படையின் பிணித்து அவன் பான்மையன் ஆகிக் 70
 கோடு உயர் மர நிழல் குளிர்ந்த பின் அவன்
 “ஈங்கு நீ வந்த காரணம் என்?” என
 ஆங்கு அவற்கு அலை கடல் உற்றதை உரைத்தலும்
 “அருந்துதல் இன்றி அலை கடல் உழந்தோன்
 வருந்தினன் அளியன் வம்மின் மாக்காள் 75
 நம்பிக்கு இளையள் ஓர் நங்கையைக் கொடுத்து
 வெங்களும் ஊனும் வேண்டுவ கொடும்” என
 அவ் உரை கேட்ட சாதுவன் அயர்ந்து
 “வெவ்உரை கேட்டேன் வேண்டேன்” என்றலும்
 “பெண்டிரும் உண்டியும் இன்றுஎனின் மாக்கட்கு 80
 உண்டோ ஞாலத்து உறு பயன்? உண்டுஎனின்
 காண்குவம் யாங்களும் காட்டுவாயாக” எனத்
 தூண்டிய சினத்தினன் “சொல்” எனச் சொல்லும்
 “மயக்கும் கள்ளும் மன் உயிர் கோறலும்
 கயக்கு அறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய் 85
 பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்

உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது உண்மையின்
 'நல் அறம் செய்வோர் நல் உலகு அடைதலும்
 அல் அறம் செய்வோர் அரு நரகு அடைதலும்
 உண்டு' என உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர் 90
 கண்டனை ஆக!" எனக் கடு நகை எய்தி
 "உடம்பு விட்டு ஓடும் உயிர் உருக் கொண்டு ஓர்
 இடம் புகும் என்றே எமக்கு ஈங்கு உரைத்தாய்
 அவ் உயிர் எவ்வணம் போய்ப் புகும், அவ் வகை
 செவ்வணம் உரை" எனச் சினவாது "இது கேள் 95
 உற்றதை உணரும் உடல் உயிர் வாழ்வுழி
 மற்றைய உடம்பே மன் உயிர் நீங்கிடின்
 தடிந்து எரியூட்டினும் தான் உணராதுஎனின்
 உடம்பிடைப் போனது ஒன்று உண்டு என உணர் நீ
 போனார் தமக்கு ஓர் புக்கில் உண்டு என்பது 100
 யானோ அல்லேன் யாவரும் உணர்குவர்
 உடம்பு ஈண்டு ஒழிய உயிர் பல காவதம்
 கடந்து சேண் சேறல் கனவினும் காண்குவை
 ஆங்கனம் போகி அவ் உயிர் செய் வினை
 பூண்ட யாக்கையின் புகுவது தெளி நீ" 105
 என்று அவன் உரைத்தலும் எரி விழி நாகனும்
 நன்று அறி செட்டி நல் அடி வீழ்ந்து
 "கள்ளும் ஊனும் கைவிடின் இவ் உடம்பு
 உள் உறை வாழ் உயிர் ஓம்புதல் ஆற்றேன்
 தமக்கு ஒழி மரபின் சாவுறுகாறும் 110
 எமக்கு ஆம் நல் அறம் எடுத்து உரை" என்றலும்
 "நன்று சொன்னாய்! நல் நெறிப் படர்குவை
 உன் தனக்கு ஒல்லும் நெறி அறம் உரைத்தேன்
 உடை கல மாக்கள் உயிர் உய்ந்து ஈங்கு உறின்
 அடு தொழில் ஒழிந்து அவர் ஆர் உயிர் ஓம்பி 115
 மூத்து விளி மா ஒழித்து எவ் உயிர்மாட்டும்

தீத்திறம் ஒழிக!" எனச் சிறுமகன் உரைப்போன்
 "ஈங்கு எமக்கு ஆகும் இவ் அறம் செய்கேம்
 ஆங்கு உனக்கு ஆகும் அரும் பொருள் கொள்க" எனப்
 "பண்டும் பண்டும் கலம் கவிழ் மாக்களை 120
 உண்டேம் அவர் தம் உறு பொருள் ஈங்கு இவை
 விரை மரம் மென் துகில் விழு நிதிக் குப்பையோடு
 இவை இவை கொள்க" என எடுத்தனன் கொணர்ந்து
 சந்திரதத்தன் என்னும் வாணிகள்
 வங்கம் சேர்ந்ததில் வந்து உடன் ஏறி 125
 இந் நகர் புகுந்து ஈங்கு இவளொடு வாழ்ந்து
 தன் மனை நன் பல தானமும் செய்தனன்
 ஆங்கனம் ஆகிய ஆதிரை கையால்
 "பூங் கொடி நல்லாய்! பிச்சை பெறுக!" என
 மனைஅகம் புகுந்து மணிமேகலை தான் 130
 புனையா ஓவியம் போல நின்றலும்
 தொழுது வலம் கொண்டு துயர் அறு கிளவியோடு
 அமுதசுரபியின் அகன் சுரை நிறைதரப்
 'பார்அகம் அடங்கலும் பசிப் பிணி அறுக' என
 ஆதிரை இட்டனள் ஆருயிர்மருந்து என் . 135

Transliteration

Maṇimēkalai

Kāṇṭam -16. Ātirai Piccayitṭa Kātai

'īnku ivaḷ ceyti kē!' eṇa viñcaiyar
 pūnkoṭi mātarckkup pukuntatai uraippō!
 'ātirai kaṇavaṇ āy ilai! kēḷāy
 cātuvaṇ eṇṇōṇ takavu ilaṇ āki
 aṇi ilai taṇṇai akanṇaṇaṇ pōkik 5
 kaṇikai orutti kaitṭūṇ nalka
 vaṭṭiṇum cūtiṇum vāṇ poruḷ vaḷaṅkik
 keṭṭa poruḷiṇ kiḷai kēṭurutaḷiṇ

pēṇiya kaṇikaiyum piṛar nalam kāṭṭik
 “kāṇam ili” eṇa kaiyutirk kōṭalum 10
 vaṅkam pōkum vāṇikar tammuṭaṅ
 taṅkā vēṭkaiyiṅ tāṅum celvuḷi
 naḷi iru munnīr vaḷi kalaṅ vauva
 oṭi maram parri ūr tirai utaippa
 nakka cāraṇar nākar vāḷ malaip 15
 pakkam cārntu avar pāṇmaiyaṅ āyiṅaṅ
 nāvāy kēṭuṛa nal maram parrip
 pōyiṅaṅ taṅṅōṭu uyir uyap pōntōr
 “īṭai iruḷ yāmattu eṛi tiraip peruṅ kaṭal
 uṭai kalap paṭṭu āṅku oḷintōr tammuṭaṅ 20
 cātuvaṅ tāṅum cāvurrāṅ” eṇa
 ātirai nallāḷ āṅku atu tāṅ kēṭṭu
 “ūrīrēyō! oḷ aḷal īmam
 tārīrō?” eṇac cārriṅaḷ kalaric
 cūṭalaik kāṇil toṭu kuḷippaṭuttu 25
 muṭalai viṛakiṅ muḷi eri potti
 “mikka eṅ kaṇavaṅ viṅaip payaṅ uyppap
 pukkuḷip pukuvēṅ” eṅṛu avaḷ pukutalum
 paṭuttu uṭaṅ vaitta pāyal paḷḷiyum
 uṭutta kūṛaiyum oḷ eri uṛā atu 30
 āṭiya cāntamum acainta kūntalil
 cūṭiya mālaiyum tol niṛam vaḷātu
 virai malart tāmarai oru taṅi irunta
 tiruviṅ ceyyōḷ pōṅṛu iṅitu iruppat
 “tīyum kollāt tīviṅaiyāṭṭiyēṅ 35
 yātu ceykēṅ?” eṅṛu avaḷ ēṅkalum
 “ātirai! kēḷ uṅ arum peral kaṇavaṅai
 ūr tirai koṅṭu āṅku uyppap pōki
 nakka cāraṇar nākar vāḷ malaip
 pakkam cērntaṅaṅ pal yāṅṭu irāaṅ 40
 cantiratattaṅ eṅum ōr vāṅikaṅ
 vaṅkam taṅṅoṭum vantaṅaṅ tōṅṛum
 niṅ perun tuṅṅam oḷivāy nī” eṇa
 antaram tōṅṛi acarīri aṛaitalum
 ai ari uṅ kaṅ aḷu tuyar nīṅkip 45
 poykai pukku āṭip pōtuvāḷ pōṅṛu
 maṅam kavalvu iṅṛi maṅaiakam pukuntu “eṅ
 kaṅ maṅi aṅaiyāṅ kaṭitu iṅku uṛuka!” eṅap
 puṅṅiyam muṭṭāḷ poḷi maḷai tarūum

arum pēral marapiṅ pattiṅip peṅṅirum	50
virumpiṅar toḷūum viyappiṅaḷ āyiṅaḷ	
āṅku aval kaṅavaṅum alainīr aṅaikarai	
ōṅku uyar piṅaṅkal oru mara nīḷal	
maṅcu uṅai māḷ kaṅal uḷanta nōy kūṅrtu	
tuṅcu tuyilkollā ac cūr malai vāḷum	55
nakka cāraṅar nayamilar tōṅṅrip	
pakkam cērntu “pari pulampiṅaṅ ivan	
tāṅē tamiyaṅ vantaṅaṅ aḷiyaṅ	
ūṅ uṅai iv uṅampu uṅavu” eṅru eḷuppalum	
maru avar pāṅai mayakku aṅu marapiṅ	60
karraṅaṅ āṅaliṅ kaṅun toḷil māḷkaḷ	
cūṅṅum nīṅkit toḷutu uraiyāṅi	
āṅku avar uraippōr “aruntiraḷ! kēḷāy	
tīṅku em kurumakaṅ iruntōṅ avāṅpāl	
pōntaruḷ nī” eṅa avaruṅaṅ pōḷik	65
kaḷ aṅu kuḷiciyum kaḷi muṅai nāṅṅamum	
veḷ eṅpu uṅaṅkalum viraviya irukkaiyil	
eṅku taṅ piṅavōṅtu iruntatu pōḷap	
peṅṅuṅaṅ irunta peṅṅi nōḷkip	
pāṅaiyiṅ piṅittu avāṅ pāṅmaiyaṅ āḷik	70
kōṅtu uyar mara nīḷal kuḷirnta piṅ avāṅ	
“tīṅku nī vanta kāraṅam eṅ?” eṅa	
āṅku avaruḷ alai kaṅal urṅṅatai uraittalum	
“aruntutal iṅṅi alai kaṅal uḷantōṅ	
varuntinaṅ aḷiyaṅ vammaiṅ māḷkāḷ	75
nampikku iḷaiyaḷ ōr naṅkaiyaik koṅuttu	
veṅkaḷum ūṅum vēṅṅuva koṅum” eṅa	
av urai kēṅṅa cātuvaṅ ayaṅṅtu	
“vevurai kēṅṅēṅ vēṅṅēṅ” eṅṅṅalum	
“peṅṅirum uṅṅiyum iṅṅueṅiṅ māḷkaṅku	80
uṅṅō ṅāḷattu uru payaṅ? uṅṅueṅiṅ	
kāṅkuvam yāṅkaḷum kāṅṅuvāyāka” eṅat	
tūṅṅiya ciṅattiṅaṅ “col” eṅac collum	
“mayakkum kaḷḷum maṅ uyir kōṅalum	
kayakku aṅu māḷkaḷ kaṅintaṅar kēḷāy	85
piṅantavar cāṅalum iṅantavar piṅattalum	
uṅaṅkalum viḷittalum pōṅṅratu uṅmaiyiṅ	
‘nal aṅam ceyvōr nal ulaku aṅaitalum	
al aṅam ceyvōr aru naraku aṅaitalum	
uṅṅu’ eṅa uṅartaliṅ uravōr kaḷaintaṅar	90

kaṅṭaṅai āka!” eṅak kaṭu nakai eyti
“uṭampu viṭṭu ḍṭum uyir uruk koṅṭu ḍr
iṭam pukum eṅrē emakku iṅku uraittāy
av uyir evvaṅam pōyp pukum, av vakai
cevvaṅam urai” eṅac ciṅavātu “itu kēḷ 95
urratai uṅarum uṭal uyir vāḷvuli
marraiya uṭampē maṅ uyir nīṅkiṭiṅ
taṭintu eriyūṭṭiṅum tāṅ uṅarātueniṅ
uṭampiṭaip pōṅatu onru uṅṭu eṅa uṅar nī
pōṅār tamakku ḍr pukkil uṅṭu eṅpatu 100
yāṅō allēṅ yāvarum uṅarkuvar
uṭampu iṅṭu oḷiya uyir pala kāvatam
kaṅantu cēṅ cēral kaṅaviṅum kāṅkuvai
āṅkaṅam pōki av uyir cey viṅai
pūṅṭa yākkaiyiṅ pukuvatu teḷi nī” 105
eṅru avaṅ uraittalum eri viḷi nākaṅum
nanru aṅi ceṭṭi nal aṭi vīḷntu
“kaḷḷum ūṅum kaiviṭiṅ iv uṭampu
uḷ urai vāḷ uyir ḍmputal āṅrēṅ
tamakku oḷi marapiṅ cāvurukārum 110
emakku ām nal aṅam eṭuttu urai” eṅralum
“nanru conṅāy! nal neṅip paṭarkuvai
uṅ taṅakku ollum neṅi aṅam uraittēṅ
uṭai kala mākkal uyir uyntu iṅku uṅiṅ
aṭu toḷil oḷintu avar āṅ uyir ḍmpi 115
mūttu viḷi mā oḷittu ev uyirmāṭṭum
tīṭṭiṅam oḷika!” eṅac ciṅumakanṅ uraiṅpōṅ
“iṅku emakku ākum iv aṅam ceykēm
āṅku uṅakku ākum arum poruḷ koḷka” eṅap
“paṅṭum paṅṭum kalam kaviḷ mākkalai 120
uṅṭēm avar tam uṅu poruḷ iṅku ivai
virai maram meṅ tukil viḷu nitik kuppaiyōṭu
ivai ivai koḷka” eṅa eṭuttāṅaṅ koṅarntu
cantiratattaṅ eṅṅum vāṅikaṅ
vaṅkam cērntatil vant uṭaṅ eṅi 125
in nakar pukuntu iṅku ivaḷoṭu vāḷntu
taṅ maṅai naṅ pala tāṅamum ceytaṅaṅ
āṅkaṅam ākiya ātirai kaiyāl
“pūṅ koṭi nallāy! piccai peruka!” eṅa
maṅaiakam pukuntu maṅimēkalai tāṅ 130
puṅaiyā ḍviyam pōla niṅṅalum

toḷutu valam koṅṭu tuyar aru kiḷaviyōṭu
amutacurapiyiṅ akaṅ curai niṟaitaraṅ
'pārakam aṅkaḷum pacip piṅi aruka' eṅa
ātirai iṭṭanaḷ āruyirmaruntu eṅ . 135

English Translation

Manimēkalai

Canto - 16. Adirai Gives Alms

kāṅṭam – 16. Ātirai Piccaiṟṭṭa Kātai

(*Kayachantikai* tells *Manimekalai* about *Aadirai's* life. *Aadirai's* husband *Saduvan* had lost his money to a courtesan and sailed away in search of a fortune. His ship sank and he was reported dead. *Aadirai* wished to commit suttee. But a voice assured her of *Saduvan's* safety. *Saduvan* was thrown by the waves on an island where he converted the *Naga* chief to Buddha's *Dharma*. Enriched by the presents given by the *Naga* chief *Saduvan* returned to *Aadirai* in *Kaveri-p-poompattinam* and they lived together happily. *Aadirai* places food into *Amuda Surabhi* held by *Manimekalai* and the vessel now beings to give forth food.)

The Vidhayadhara maid then spoke to her
Of what befell the lady Aadirai.
“Lovely girl, listen. Aadirai's husband
Was Saduvan who took to evil ways
And left his wife. Attracted by the food 5
Ladled out by a courtesan, he gave
Her enormous wealth through evil gambling.
In time he lost his entire capital.
That woman showed him now other rich men,
Declared him insolvent and bid him bye. 10
Eager to rebuild his fortunes he joined
Some merchants setting sail across the seas.
A cyclone destroyed his ship. He held on
To the mast and was flung forward by waves
Till he reached the shore skirting a mountain 15
Where lived a Naga tribe that roamed naked.
His shipmates who had also saved themselves
From the wreck, returned to their home-Pukar.
They said: ‘At midnight our ship was wrecked.
Along with many others Saduvan 20

Too was drowned, alas!' When good Aadirai
 Heard these words she cried out aloud and wept:
 'O citizens! Won't you all come forward
 To prepare my funeral pyre?' She went
 To the crematorium where was dug 25
 A pit, filled with dry wood and set alight.
 'I shall join my husband where he goes
 Fate-impelled,' she said and entered the pyre.
 Her funeral bed would not catch the flame.
 Nor her garment. The sandal-paste on her 30
 And the flowers on her flowing tresses
 Did not change colour. She shone brilliant
 Like the goddess of wealth seated upon
 The sweet-scented lotus exuding grace.
 'Ah me! Are my woes irredeemable 35
 That even fire kills me not?' She cried.
 Then came a voice resounding from heavens.
 'Aadirai, hear. Your husband was
 Led by ocean-waves to the mountain side
 Where he has joined the Naga tribesmen. 40
 He will not be there for many years.
 He is sure to return in the ship
 Of the merchant Chandradatta. You too
 Will be freed of this terrible sorrow.'
 Aadirai's kohl-lined eyes now ceased to weep. 45
 As one comes after bathing in a lake
 She returned home, her mind cleared of doubts.
 Praying for the return of her husband
 She performed good deeds. The chaste wives who have
 The power to will clouds to pour down rain 50
 Praised her as a serene sublime lady.
 There her husband at the foot of the hill
 Reached an uprising tree for restful shade.
 Tired by what he had gone through in the sea
 He slept; the uncultured Naga tribesmen 55
 Came upon him and drew close chattering.
 'This man has suffered grievously. He has
 Come here all alone. Deserves pity.
 His body is fleshy.' They woke him up.
 As he knew their language they harmed him not. 60
 Listening to him, they even greeted

And conversed with him. They told him thus:
 ‘Worthy stranger, hear us. Our Lord
 Stays close by. You’d better go to him.’
 They led him then to their worshipful king. 65
 The leader held court along with his spouse
 Looking like a bear and its female
 In that stage spread with dried blood and bleached bones
 Where the stench of blood and wine was quite thick.
 But language brought the merchant good friendship. 70
 He sat in a shade with the tribal chief.
 ‘How come you have reached this land of ours?’
 Saduvan spoke of his sea-borne travails.
 ‘He has suffered much the pangs of hunger
 On the sea and needs our help. Come all! 75
 Give this young man a lovely tribal girl,
 Warm wine and plenty of meat!’ The chief said.
 Poor Saduvan was shocked by these words.
 I heard evil words. I do not want them!’
 Angered, the chief shouted: ‘Is there something 80
 Good for mankind beyond woman and food?
 If there is, show us the same and we too
 Shall be benefitted! Speak out!’ The merchant
 Replied: ‘The discerning have rejected
 Mind-boggling wine and the killing of life. 85
 The death of those who are born and the birth
 Of those dead is like sleeping and waking.
 As we know that those who do good deeds reach
 The heavens and the rest fall in deep hell
 The wise have rejected these two evils. 90
 Know it to be so!’ The chief laughed loudly.
 ‘You say that the life that leaves the body
 Holes up elsewhere taking another form.
 How can the life do so? Detail it well.’
 Saduvan was not angered by this. 95
 ‘When life is within the body it feels
 What happens to it. But when life withdraws
 It is unaware of even being burnt.
 Thus you know of life which had fled from hence.
 Not me alone but all discerning men 100
 Know that there is a new place to return
 For the lives of the dead. Our body

Lies here, but life moves, beyond distances
 In dreams. So they enter bodies fashioned
 According to earlier deeds. Know this! 105
 The killer-eyed Naga bowed at the feet
 Of the wise merchant. 'It is not henceforth
 Possible for me to conceive living
 Without wine and fresh meat. Teach me the way
 Of good living until dissolution 110
 Claims my body which is nature's law!
 'You speak good words. Follow the right path hence.
 I shall show you an appropriate way.
 Should ship-wrecked strangers come to this mountain
 Do not eat them, but save their precious lives. 115
 Avoid violence towards any life.
 Eat only animals that have died of old age!
 The humble chief agreed: 'This suits us well.
 This shall be our law. Take those riches.
 In the past we ate ship-wrecked mariners. 120
 All these are their wealth. Help yourself
 To these expensive wood, gauze-like garments
 And various precious things.' Saduvan complied.
 When Chandradatta's vessel came that side
 He got in and returned to this city. 125
 Here he lived with his chaste good wife
 Spending his well-earned wealth in charity.
 O lovely lady! Accept the first alms
 From the hands of renowned Aadirai."
 Manimekalai repaired to that home 130
 And stood at the entrance like a painting.
 Aadirai came out, went round the lady,
 Spoke words that chase away sorrow, and gave
 Alms that was like life-giving medicine.
 "The whole world be free of hunger!" She blessed. 135

(Translation by Prema Nandakumar)